

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
6180-02

meddelad i Stockholm den 29 september 2005

KLAGANDE

Omsorgsnämnden i Nässjö kommun, 571 80 Nässjö

MOTPART

Z

Ombud och biträde enligt rättshjälpslagen

Advokaten Jonas Ågren, Box 2083, 550 02 Jönköping

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrättens i Jönköping dom den 10 oktober 2002 i mål nr 458-2002
(bilaga)

SAKEN

Stöd och service till vissa funktionshindrade

YRKANDE M.M.

Omsorgsnämnden yrkar att Regeringsrätten upphäver länsrättens och kammarrättens domar och fastställer nämndens beslut den 14 mars 2001.

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 5
Stockholm

Expeditionstid
09.00 - 12.00
13.00 - 15.00

Telefon
08-617 62 00
Telefax
08-617 62 58

Till stöd för sin talan anför nämnden bl.a. följande. Den avgörande frågan i målet är tolkningen av 9 § 2 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS. Enligt förarbetena (prop. 1992/93:159 s. 175) bör det belopp som regeringen varje år bestämmer som den högsta ersättningen per assistanstimme med stöd av lagen (1993:389) om assistansersättning, LASS, vara vägledande även i fråga om det ekonomiska stödet från kommunen enligt 9 § 2 LSS. Det av regeringen fastställda beloppet är emellertid endast vägledande. Det anger dessutom endast den högsta ersättning som kan komma ifråga. En objektiv tolkning av lagtexten och förarbetena bör enligt omsorgsnämndens uppfattning leda till att den högsta ersättningen endast bör medges om den faktiska kostnaden för att tillhandahålla assistansen uppgår till motsvarande belopp. Som också sägs i förarbetena (s. 175) är den grundläggande principen att rätten till bidraget från kommunen följer samma villkor som rätten till biträde av personlig assistent samt att bidraget bör beviljas i sådan omfattning att den enskildes behov av personliga stödinsatser kan tillgodoses. Ett bidrag motsvarande faktisk kostnad för assistans följer samma villkor som rätten till biträde av personlig assistent samtidigt som det garanterar behovet av stödinsatser. Detta bör betyda att ett bidrag motsvarande faktisk kostnad ses som skäligt i den mening som avses i 9 § 2 LSS.

Z vidhåller sin inställning.

Socialstyrelsen har på Regeringsrättens begäran avgivit yttrande i målet och anför – efter att ha redogjort för innehållet i bl.a. tillämpliga bestämmelser och förarbetsuttalanden – följande. Enligt 9 § 2 LSS har kommunen ansvaret för personlig assistans eller ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för sådan assistans. I förarbetena uttalas att med skäliga kostnader avses samma slags kostnader som i LASS, dvs. normala lönekostnader och vissa administrativa kostnader. Det belopp som regeringen varje år bestämmer såsom den högsta ersättningen per assistanstimme med stöd av den lagen bör vara vägledande även i frågan om det ekonomiska stödet från kommunen. – Sedan den 1 september 1997 betalas assistansersättningen med ett visst bestämt belopp per timme (schablonbelopp). Detta avser att täcka lönekostnader, administrationskostnader, utbildningskostnader samt andra assistansomkostnader oberoende av vilka kostnader för assistansen som den ersättningsberättigade faktiskt har haft. Inom ramen för schablonbeloppet får den ersättningsberättigade själv avgöra hur stor del av beloppet som skall användas till lön och andra anställningskostnader och hur stor del av beloppet som skall användas till administration och andra kringkostnader.

Syftet med schablonersättningen var bl.a. att underlätta för både assistansanordnare och försäkringskassor att administrera ersättningen och därmed minska kostnaden för denna hantering. – Det är viktigt utifrån de mål som uppställs i LSS att de som får personlig assistans enligt LSS har samma möjligheter att uppnå goda levnadsvillkor och få ett gott stöd och en bra service som de som har assistansersättning enligt LASS. Det är därför angeläget ur inte minst valfrihetsaspekten som framhålls i LSS att den enskildes val av assistansanordnare kan göras oberoende av kostnadsersättningshänsyn. En risk för en begränsning i detta hänseende skulle rimligen kunna uppkomma om en kommun exempelvis beslutar om lägre ersättning i de fall kommunen inte är arbetsgivare för assistenten, i följd varav den enskilde av kostnadsskäl enbart kan anlita kommunen som assistansanordnare. – Mot bakgrund av det nu sagda är Socialstyrelsens slutsats att som lägsta skäligena kostnad för personlig assistans bör det schablonbelopp som regeringen varje år bestämmer med stöd av LASS vara vägledande. I de fall den enskilde har beviljats ersättning utöver schablonbeloppet följer av 19 § LASS att kommunens ersättning skall motsvara detta belopp.

Riksförsäkringsverket (numera Försäkringskassan) anför i inhämtat yttrande såsom sin inställning följande. Riksförsäkringsverket anser att med skäligena kostnader i LSS avses samma kostnader som vid tillämpningen av LASS, dvs. samma schablonbelopp och möjlighet att bestämma om högre ersättning om särskilda skäl föreligger.

Svenska Kommunförbundet har avgivit yttrande i målet och anför bl.a. följande. I det fall Regeringsrätten uppfattar Z ansökan såsom en ansökan om ekonomiskt stöd för att på egen hand anordna assistansen, vill förbundet framföra följande synpunkter då det gäller innebörden av begreppet ”skäligena kostnad” för assistans enligt 9 § 2 LSS. – Följande text är ett citat ur prop. 1992/93:159 (s. 175): ”Med skäligena kostnader avses samma slags kostnader som i lagen om assistansersättning, dvs. normala lönekostnader och vissa administrativa kostnader. Det belopp som regeringen varje år bestämmer såsom den högsta ersättningen per assistanstimme med stöd av den lagen bör vara vägledande även i frågan om det ekonomiska stödet från kommunen enligt denna punkt.” – Då förarbetena till LSS skrevs – och Socialstyrelsens allmänna råd 1994:1 – var den assistansersättning som hänvisas till och som infördes den 1 januari 1994 inte schabloniserad. Avsikten var vid den tidpunkten att assistansersättningen skulle täcka de verkliga kostnader som den enskilde hade för sin assistans, dvs. lönekostnader samt kostnader för administration m.m. I de senare skulle

kostnader ingå för bokföring och revision, lokaler, utbildning, rekrytering och omkostnader för assistenter. – Texten i propositionen kan inte tolkas som något annat än en rekommendation till kommunerna om ett tak på vad som kan anses vara ”skälig kostnad”. En skälig kostnad skall inte bara vara ”faktisk” utan också ”rimlig”. – Sedan den 1 september 1997 gäller att assistansersättningen utgår med ett schabloniserat belopp per timme – oberoende av vilka kostnader för assistansen som den ersättningsberättigade faktiskt har haft. Inom ramen för det fastställda beloppet får den assistansberättigade själv avgöra hur stor del av beloppet som skall användas till lön och andra anställningskostnader och hur mycket som skall användas till administration och andra kringkostnader. – Förändringen 1997 – schabloniseringen av den statliga assistansersättningen – genomfördes för att uppnå bättre kostnadskontroll, vissa besparingar och för att förenkla administrationen såväl för anordnaren som försäkringskassan (prop. 1996/97:150 s. 137–138). Besparingsskäl var alltså en av orsakerna till att schablonbeloppet infördes och det torde knappast vara lagstiftarens intention att metoden med schablonisering för kommunernas del skall användas på ett sådant sätt att deras kostnader ökar. – Schabloniseringen av den statliga assistansersättningen lagreglerades. Av 10 § LASS framgår att assistansersättningen utges med det belopp per timme som regeringen fastställer för varje år. Motsvarande bestämmelse eller hänvisningsbestämmelse till LASS saknas i LSS. – Skäliga kostnader kan därmed inte beräknas till ett belopp som innebär en överkompensation för den enskilde. I kommunallagens grundläggande kompetensbestämmelse ligger ett principiellt förbud mot att ge understöd åt enskilda. Det anses falla utanför den allmänna kompetensen att göra vederlagsfria prestationer till enskilda personer om inte kommunen enligt offentlighetslag eller civilrättslig lag är skyldig att göra en sådan prestation – Enligt kommunens uppgifter i målet är de av utföraren redovisade faktiska kostnaderna lägre än schablonbeloppet. Att i en sådan situation tillämpa schablonbeloppet torde enligt förbundets mening inte vara möjligt.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

LSS och LASS är led i en större reform på handikappområdet som genomfördes med verkan fr.o.m. den 1 januari 1994. Syftet var främst att stärka de svårast funktionshindrades ställning genom att ge dessa en lagstadgad rätt till särskilt stöd och särskild service. LSS innehåller de grundläggande bestämmelserna om rätt till stöd och service i form av vissa särskilt angivna insatser. En sådan insats är biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för sådan assistans,

till den del behovet inte täcks av beviljade assistanstimmar enligt LASS (9 § 2 LSS). Det är kommunen som är ansvarig för flertalet insatser enligt LSS, bl.a. personlig assistans (2 §).

Vid sidan av LSS finns regler i LASS om statlig ersättning till vissa funktionshindrade för kostnader för personlig assistans (assistansersättning). Regleringen innebär att staten tar del i kostnaderna för mera omfattande behov av personlig assistans. Den innebär också att funktionshindrade som behöver personlig assistans under mer än 20 timmar i veckan kan vända sig direkt till försäkringskassan för ersättning och därefter själv anordna assistansen. Den funktionshindrade behöver i sådant fall inte alls vända sig till kommunen. En funktionshindrad med behov av personlig assistans under mindre än 20 timmar i veckan måste dock vända sig till kommunen och – om han eller hon inte vill ha assistansen ordnad genom kommunen eller någon som kommunen anlitar – begära ekonomiskt stöd till assistans under det antal timmar som behövs.

Assistansersättning avsågs ursprungligen svara mot faktiska kostnader för lämnad assistans, dock högst visst av regeringen bestämt belopp per timme. Någon motsvarande reglering infördes inte i LSS. Som ovan framgått uttalades emellertid i propositionen att det av regeringen bestämda högsta beloppet per timme borde vara vägledande även för kommunens ekonomiska stöd till personlig assistans.

År 1997 genomfördes en ändring i LASS som innebar att timersättningen schabloniserades och sedan dess utgår med ett visst av regeringen bestämt belopp per timme. Samtidigt infördes en möjlighet till högre timersättning i vissa fall, dock högst tolv procent (10 § LASS). I prop. 1996/97:150 s. 138 uttalades bl.a. följande. Med nuvarande regler är assistansersättningen avsedd att täcka de verkliga kostnader som den enskilde har för sin assistans, dvs. lönekostnader samt kostnader för administration m.m. I de senare ingår t.ex. kostnader för bokföring och revision, lokaler, utbildning, rekrytering och omkostnader för assistenter. Genom förändringen kommer assistansersättning att lämnas med ett visst bestämt belopp per timme oberoende av vilka kostnader för assistansen som den ersättningsberättigade faktiskt har haft. Den ersättningsberättigade behöver bara redovisa hur många assistanstimmar som har utförts för att erhålla assistansersättningen. Inom ramen för det fastställda beloppet får den assistansberättigade själv avgöra hur stor del av beloppet som skall användas till lön och andra anställningskostnader och hur mycket som skall användas till administration och andra kringkostnader.

Någon ändring motsvarande den i 10 § LASS har inte gjorts i LSS.

Regeringsrätten konstaterar först att en kommuns skyldigheter enligt LSS gentemot enskilda funktionshindrade inte utan uttryckligt stadgande påverkas av ändrade villkor för den av Försäkringskassan förmedlade statliga assistansersättningen. Kommunens skyldighet att, om den inte själv tillhandahåller den personliga assistansen, ge ekonomiskt stöd till skäligen kostnader för assistans är sålunda oförändrad och kan inte utgå från annat än de verkliga kostnaderna för insatsen. Med skäligen kostnader avses emellertid samma slags kostnader som i LASS (jfr prop. 1992/93:159 s. 175). Det timbelopp som fastställs av regeringen enligt de nya reglerna i LASS kan därför alltjämt tjäna till viss ledning vid bedömningen av kostnadernas skälighet.

När det vidare gäller Z rätt till ekonomiskt stöd till skäligen kostnader för personlig assistans gör Regeringsrätten följande överväganden. LSS ger den enskilde funktionshindrade rätt till antingen biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäligen kostnader för sådan assistans. Regeln är avsedd att ge den enskilde valfrihet i fråga om att få sin assistans ordnad direkt genom kommunen och då inte belastas av några kostnader eller att anordna assistansen själv med finansiering av kommunen (eller assistansersättning i den utsträckning sådan utgår). Det är alltså fråga om alternativa sätt att tillgodose den enskildes behov av personlig assistans.

Omständigheterna kring anordnandet av Z assistans är delvis oklara. I målet är dock endast fråga om hennes rätt till ekonomiskt stöd för personlig assistans under november och december 2000. Utredningen i målet ger vid handen att Z under denna tid rent faktiskt erhållit beviljad personlig assistans genom Kooperativet Lotsen och att den ersättning som utgått till Lotsen betalats av kommunen och inte av Z. Z inställning får vid sådant förhållande förstås så att hon önskar att kommunen skall betala en högre ersättning till Lotsen för den lämnade assistansen. Denna fråga kan inte prövas i förevarande ordning. Regeringsrätten finner vidare att kommunen under den aktuella tiden tillhandahållit Z den personliga assistans hon varit berättigad till. Z kan inte härutöver göra gällande någon rätt till ekonomiskt stöd till kostnader för personlig assistans. Omsorgsnämndens överklagande skall därför bifallas.

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten bifaller överklagandet och upphäver kammarrättens och länsrättens domar. Omsorgsnämndens i Nässjö kommun beslut den 14 mars 2001 står därmed fast.

Regeringsrätten beviljar advokaten Jonas Ågren ersättning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) med 2 835 kr inklusive mervärdesskatt.

Susanne Billum

Kjerstin Nordborg

Marianne Eliason

Stefan Ersson

Carl Gustav Fernlund

Else-Marie Holmstedt
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. II
2005-06-15

KAMMARRÄTTEN
I JÖNKÖPING

DOM

2002-10-10

Meddelad i
Jönköping

Sida 1 (4)

Avdelning 3

Mål nr 458-2002

KLAGANDE

Omsorgsnämnden i Nässjö kommun

MOTPART

Z

Ombud och biträde enligt rättshjälpslagen:
Advokaten Jonas Ågren
Box 2083, 550 02 Jönköping

**ÖVERKLAGAT
AVGÖRANDE**

Länsrättens i Jönköpings län dom den 18 januari 2002 i mål nr 929-01
(se bilaga A)

SAKEN

Ersättning för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och
service till vissa funktionshindrade (LSS)

Omsorgsnämnden yrkar att kammarrätten upphäver länsrättens dom och anför i huvudsak följande. Frågan är om länsrätten inom ramen för sin prövningsrätt kan pröva storleken på timbelopp för personlig assistans enligt 9 § 2. LSS. Den enskilde kan enligt nämnda paragraf få sitt behov av personlig assistans tillgodosett genom att kommunen anordnar assistansen med egen personal. Den enskilde har då rätt till inflytande och delaktighet avseende vilken personal som anställs som assistent. Alternativt kan den enskilde få sin assistans genom att kommunen ansvarar för assistansen men anlitar en entreprenör för utförandet på sätt som omsorgsnämnden gjort i detta ärende. Nämnden har upprättat avtal med Kooperativet Lotsen där avtalssumman har fastställts enligt beräkningar av den faktiska kostnaden per timme för assistansens utförande. Det andra alternativet är att den enskilde ansöker om ekonomiskt stöd till skäligen kostnader för assistans och själv anordnar denna genom att anlita en egen utförare. Sådan ansökan har inte inkommit från Z i det aktuella fallet. I stället har hon

ansökt om och beviljats personlig assistans fr.o.m. januari 1997. Assistansen har anordnats genom att nämnden utifrån Z önskemål anlitar Kooperativet Lotsen som entreprenör. Länsrätten har i sin dom inte prövat rätten till insatsen personlig assistans enligt LSS. Länsrätten har prövat timersättningen och ålagt omsorgsnämnden att retroaktivt utbetala mellanskillnad i ersättning till Kooperativet Lotsen för år 2000. Omsorgsnämnden har varit i kontakt med kommunförbundet, vars bedömning är att nämnden har fullgjort sitt ansvar att tillgodose Z behov av assistans genom att anlita en assistans-anordnare (entreprenör) och ersätta dennes faktiska kostnader för lämnad assistans. Ersättningsnivån är enligt förbundets uppfattning i ett fall som det aktuella inte en fråga för domstols prövning utan fastställs – i likhet med alla entreprenadförhållanden – i avtal mellan parterna. Z

ansökte den 22 november 2000 om ekonomiskt stöd enligt 9 § 2. LSS med 178 kr per timme för åren 1998, 1999 och 2000. När ansökan prövades gällde frågan vilken ersättning nämnden skulle betala till sin entreprenör Lotsen, men beslutet formulerades ändå som ett avslag på ansökan om ekonomiskt stöd till Z enligt 9 § 2. LSS. Redan när ansökan gjordes framkom att Z inte önskade någon förändring av det rådande förhållandet med att vara beviljad personlig assistans av omsorgsnämnden och få insatsen utförd genom att nämnden anlitar Lotsen som entreprenör. Entreprenadavtal mellan omsorgsnämnden och Kooperativet Lotsen gällde under den tid ansökan avsåg och gäller fortfarande. Avtalet gäller uppdragets art och omfattning samt ersättningsbelopp. Z är inte part i det avtalsrättsliga förhållandet.

Z bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande. Hon har yrkat att kommunen skall tillerkänna henne ekonomiskt stöd för kostnaderna för personlig assistans för vart och ett av åren 1998, 1999 och 2000 med 178 kr per timme. I länsrätten överklagade hon nämndens beslut enbart avseende timersättningen för år 2000. Kooperativet Lotsen är inte part i ärendet. Avtalet mellan kommunen och Kooperativet Lotsen hade löpt ut den 31 december 1999.

Kammarrätten har genom ett beslut den 14 februari 2002 förordnat att länsrättens dom tills vidare inte skall gälla.

DOMSKÄL

Enligt 9 § 2. LSS är insatserna för särskilt stöd och särskild service antingen biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäligen kostnader för sådan assistans, till den del behovet av stöd inte täcks av beviljade assistansstimmar enligt lagen (1993:389) om assistansersättning.

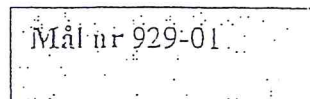
Z har genom en ansökan som kom in till omsorgsnämnden den 22 november 2000 begärt ekonomiskt stöd för kostnaderna för den aktuella assistansen. Såsom länsrätten funnit får Z ansökan uppfattas så att hon önskar att själv få anordna assistansen. Vid angivet förhållande har länsrätten ägt att på sätt som skett pröva och bestämma timersättningens storlek. Omsorgsnämndens överklagande bör därför avslås.

Jonas Ågren yrkar i en skrift som kom in till kammarrätten den 27 mars 2002 ersättning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) med 1 875 kr inklusive mervärdesskatt för utfört arbete i länsrätten och i kammarrätten. Arvodet avser arbete med att efter diskussioner med Z upprätta överklagande till länsrätten, genomgång av motpartens inlaga, genomgång av länsrättens dom, genomgång av motpartens överklagande till kammarrätten och upprättande av svarsinlaga till kammarrätten. Han bifogar därvid ett av Rättshjälpsmyndigheten den 21 mars 2001 fattat beslut om rättshjälp åt Z. Genom beslutet har Rättshjälpsmyndigheten beviljat Z rättshjälp i angelägenheten ekonomiskt stöd till personlig assistent enligt LSS och förordnat Jonas Ågren till biträde enligt rättshjälpslagen åt henne. Jonas Ågren yrkar vidare i en skrift som kom in till kammarrätten den 17 april 2002 ersättning enligt rättshjälpslagen för de kostnader han haft i ärendet före

LÄNSRÄTTEN I
JÖNKÖPINGS LÄN
Rotel 7
Martin Jansson

DOM
2002-01-18
Meddelad i
Jönköping

BILAGA A

ab10

KLAGANDE

Z

Ombud:
Advokaten Jonas Ågren
Advokatfirman Glimstedt Jönköping KB
Box 2083
550 02 JÖNKÖPING

MOTPART

Omsorgsnämnden i Nässjö kommun
571 80 NÄSSJÖ

ÖVERKLAGAT BESLUT

Omsorgsnämndens i Nässjö kommun beslut den 14 mars 2001, bilaga 1

SAKEN

Ersättning för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS)

Z yrkar att ersättningen för den personliga assistans som hon under 2000 fått genom Kooperativet Lotsen skall bestämmas till 178 kr per timme och anför i huvudsak följande. Enligt LSS har den funktionshindrade rätt till skälig ersättning för insatsen. Enligt förarbetena till LSS avses därmed samma slags kostnader som i lagen om assistansersättning (LASS), d.v.s. normala lönekostnader och vissa administrativa kostnader. Regeringen fastställer varje år en schablonersättning som utgår enligt LASS. Enligt Socialstyrelsens allmänna råd bör den av regeringen fastställda timersättningen vara vägledande även när det ekonomiska stödet till funktionshindrade utbetalas av kommunerna. Ersättning bör därför utges med 178 kr per timme. Av Kommunförbundet anvisad alternativ metod för att bestämma vad som skall anses vara skälig kostnad, den kostnad kommunen skulle ha haft om den

tillhandahållit assistansen, saknar stöd i såväl lag som förarbeten. - Kommunen påstås att det inte finns något som tyder på att hennes behov inte har tillgodosetts med den utgivna ersättningen är felaktigt. Kommunen har under 1999 betalat ut 145 kr per assistanstimme; hennes faktiska kostnader uppgick dock till 147 kr per timme. Beloppet inkluderar inte någon ersättning till Kooperativet Lotsen för den administration av assistansen som kooperativet tillhandahåller. Inte heller har personalen kunnat ta ut ersättning för obekvämt arbetstid. Personalen har därutöver nödgats att avstå från nödvändig utbildning samt har vid de utbildningstillfällen de deltagit i inte kunnat ta ut full kostnadstäckning. Enligt det kollektivavtal som Kooperativet Lotsen tillämpar uppgår kostnaden för enbart grundlön, sociala avgifter och semesterersättning till 125:19 kr per timme. Kooperativets administrationskostnader kan beräknas till 14 kr per timme. Om den av regeringen fastställda schablonen används återstår därefter 38:18 kr per timme till övriga omkostnader såsom obekvämt arbetstid, nattberedskap, utbildning, personalaktiviteter, semesterresor m.m. Den ersättningen om 145 kr per timme som Nässjö kommun hittills betalat ut ger endast 5:81 kr per timme till övriga omkostnader. Det är uppenbart att den inte varit tillräcklig och hon har varit tvungen att ge avkall på en mängd saker som normalt skall ingå för att hon skall tillförsäkras goda levnadsvillkor.

Omsorgsnämnden anser i första hand att länsrätten skall avvisa överklagandet och i andra hand att länsrätten skall avslå överklagandet. Nämnden anför följande. Överklagandet bör avvisas eftersom frågan om ersättningsnivån för assistansen inte avser själva insatsen och därmed inte omfattas av "rättighetslagsprincipen". Om länsrätten prövar överklagandet bör utgångspunkten för bestämmandet av limerersättningen tas i den faktiska kostnaden för assistansen.

DOMSKÄL

I 7 § LSS stadgas följande. Personer som anges i 1 § har rätt till insatser i form av särskilt stöd och särskild service enligt 9 § första stycket 1-9, om de behöver sådan hjälp i sin livsföring och om deras behov inte tillgodoses på annat sätt. Insats i form av personlig assistans innebär biträde av sådan assistans eller ekonomiskt stöd till

skäligen kostnader för sådan assistans. Den enskilde skall genom insatserna tillförsäkras goda levnadsvillkor.

I förarbetena till LSS (prop. 1992/93:159 s. 175) anges följande. Om den enskilde själv önskar vara arbetsgivare för den personlige assistenten eller själv anlita annat organ än kommunen kan han av kommunen få ekonomiskt stöd till skäligen kostnader för personlig assistans. Med *skäligen kostnader* avses samma slag av kostnader som i LASS, d.v.s. normala lönekostnader och vissa administrativa kostnader. Det belopp som regeringen varje år bestämmer såsom den högsta ersättningen per assistanstimme med stöd av den lagen bör vara vägledande även i fråga om det ekonomiska stödet från kommunen. - Fastställd schablonersättning för 2000 uppgick till 178 kr per assistanstimme.

Länsrätten gör följande bedömning.

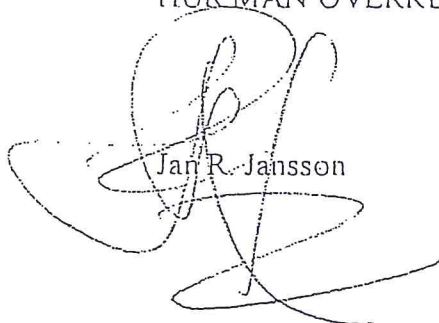
Nässjö kommun gör gällande att utgångspunkten för bestämmandet av timersättningen skall tas i den faktiska kostnaden för assistansen. Enligt förarbetena skall emellertid det belopp som regeringen varje år bestämmer såsom den högsta ersättningen per assistanstimme enligt LASS vara vägledande i fråga om det ekonomiska stödet från kommunen när den funktionshindrade själv önskar vara arbetsgivare för den personlige assistenten eller själv anlita annat organ än kommunen för assistansen. Varken den omständigheten att Kooperativet Lotsen enligt kommunen redovisat faktiska kostnader för den Z under 2000 lämnade assistansen uppgående till belopp understigande den angivna schablonersättningen eller vad i övrigt förekommit i målet utgör skäl att frångå den angivna ersättningen för år 2000 om 178 kr per timme.

DOMSLUT

Länsrätten förklarar att den ekonomiska ersättningen för den Z under 2000 lämnade assistansen för tid fr. o. m. den då ansökan om ersättning med högre belopp gjordes skall beräknas till 178 kr per timme.

Det får ankomma på omsorgsnämnden att ta ställning till vilka åtgärder i form av retroaktiv utbetalning som länsrättens dom kan föranleda.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (3109/1d)

Jan R. Jansson